

Prima instanță: N. Podlisnic.
Instanța de apel: N. Chircu, A. Albu, A. Toderaș.

dosarul nr. 2ra-859/16

ÎNCHEIERE

13 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi
Tatiana Vieru
Valentina Clevadî

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentanții recurentului, Întreprinderii Mixte „Sudzucker Moldova” Societate pe Acțiuni, Oleg Arseni și Alexander Koss,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Denis Vatamaniuc împotriva Întreprinderii Mixte „Sudzucker Moldova” Societate pe Acțiuni cu privire la încasarea compensației de întârziere și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2015, prin care a fost admis apelul declarat de către Denis Vatamaniuc, a fost casată hotărârea judecătorească Drochia din 13 mai 2015, și a fost pronunțată o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă

La 13 februarie 2015, reclamantul Denis Vatamaniuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.M. „Sudzucker Moldova” S.A. cu privire la încasarea compensației de întârziere și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că, a fost angajat în calitate de magaziner a depozitului de zahăr, în cadrul unității de producere Alexandreni, Î.M. „Sudzucker Moldova” S.A.

Menționează reclamantul că, la 12 octombrie 2012, între reclamant și pârât a fost încheiat contractul individual de muncă, nr. 21/12 și a fost emis ordinul de

angajare nr. 21 din 12 octombrie 2012.

Afirmă reclamantul că, în legătură cu situația familiară creată, la 25 iunie 2014, a depus o cerere prin care cere Î.M. „Sudzucker Moldova” S.A., acordarea concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani.

Ulterior, Î.M. „Sudzucker Moldova” S.A. a inițiat o anchetă de serviciu, invocând faptul precum că, reclamantul ar fi sustras careva bunuri din incinta întreprinderii.

Susține reclamantul că, nu a comis careva sustrageri de pe teritoriul Î.M. „Sudzucker Moldova” S.A., iar ancheta de serviciu este una ilegală.

Indică reclamantul că, la 08 august 2014, Î.M. „Sudzucker Moldova” S.A. a emis ordinul nr.09 cu privire la concedierea reclamantului.

Astfel, din motivul neachitării salariului restant, reclamantul a depus către pârât o cerere cu privire la achitarea salariului restant.

Ulterior, la 25 noiembrie 2014, Î.M. „Sudzucker Moldova” S.A. a transferat pe contul reclamantului salariul restant în mărime de 1372 lei și 90 bani, iar la 27 ianuarie 2015 a transferat suma în mărime de 6399 lei și 78 bani.

Cere reclamantul, Denis Vatamaniuc, încasarea compensației de întârziere în mărime de 1250 lei și 40 bani și a cheltuielilor de judecată, precum și repararea prejudiciului moral în mărime de 25 000 lei.

Prin hotărârea judecătorei Drochia din 13 mai 2015, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 17 noiembrie 2015, a fost admis apelul declarat de către Denis Vatamaniuc, a fost casată hotărârea judecătorei Drochia din 13 mai 2015, și a fost pronunțată o hotărâre nouă de admitere parțială a acțiunii.

La 09 februarie 2016, reprezentanții recurentului Î.M. „Sudzucker Moldova” S.A., Oleg Arseni și Alexander Koss, au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea dispunerii încasării din contul Î.M. „Sudzucker Moldova” S.A. în beneficiul lui Denis Vatamaniuc a compensației de întârziere în mărime de 1250 lei și 40 bani, a taxei de stat în mărime de 472 lei și 50 bani, precum și încasarea taxei de stat achitate la depunerea cererii de recurs în mărime de 135 lei.

În motivarea recursului, recurentul a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece aceasta ar fi fost emisă cu interpretarea eronată a normelor de drept material.

Mai mult ca atât, consideră recurentul că, instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și eronat ar fi interpretat-o.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentanții recurentului Î.M. „Sudzucker Moldova” S.A., Oleg Arseni și Alexander Koss, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, dar au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către reprezentanții recurentului Î.M. „Sudzucker Moldova” S.A., Oleg Arseni și Alexander Koss, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul reprezentanților recurentului Întreprinderii Mixte „Sudzucker Moldova” Societate pe Acțiuni, Oleg Arseni și Alexander Koss, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Mihai Poalelungi

Tatiana Vieru

Valentina Clevadi